رسول الله صلی الله علیه وسلم پس از گذشتِ یک سوم شب برمی خاست و می فرمود: «ای مردم، الله را یاد کنید».

از ابی بن کعب رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم پس از گذشتِ یک سوم شب برمی خاست و می فرمود: «يا أَيها النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّه، جَاءَتِ الرَاجِفَةُ، تَتْبَعُهُا الرَّادِفَةُ، جاءَ الْمَوْتُ بما فِيهِ، جاءَ الْمَوْتُ بِمَا فِيهِ»: «ای مردم، الله را یاد کنید؛ فرا رسیدن نخستین دمیدن - در صور - قطعی است و پس از آن، دومین دمیدن روی می دهد. به یقین مرگ با آنچه در خود دارد، می آید؛ مرگ با سختی هایی که در خود دارد، می آید». گفتم: ای رسول خدا، من بر شما زیاد درود می فرستم؛ چقدر از دعاهایم را به درود و صلوات بر شما اختصاص دهم؟ فرمود: «ما شِئْتَ»: «هر چه خواستی». گفتم: یک چهارم آن را؟ فرمود: «ما شئْتَ، فَإِنْ زِدتَ فَهُوَ خَيْرٌ لكَ»: «هر چه خواستی؛ و اگر بر آن بیفزایی برای تو بهتر است». پرسیدم: نصفِ آن را؟ فرمود: «ما شِئْتَ، فإِنْ زِدْتَ فهو خَيرٌ لكَ»: «هر چه خواستی؛ و اگر بر آن بیفزایی برای تو بهتر است». سؤال کردم: پس دوسوم آن را؟ فرمود: «ما شِئْتَ، فإِنْ زِدْتَ فهو خَيرٌ لكَ»: «هر چه خواستی؛ و اگر بر آن بیفزایی برای تو بهتر است». گفتم: همه ی دعاهایم را به درود و صلوات بر شما اختصاص می دهم. فرمود: «إِذًا تُكْفي هَمَّكَ، ويُغْفَرُ لكَ ذَنْبُكَ»: «در این صورت، همه ی غم ها و خواسته هایت برطرف و گناهانت آمرزیده می شود».

[حسن است] [به روایت ترمذی - به روایت احمد]

در ابتدای حدیث مذکور آمده که هرگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم در یک سوم ابتدای شب بر می خاست، جهت بیداری امت از غفلت و تشویق آنان به تلاش برای کسب رضایت الهی و رحمت بی کرانش می فرمود: «ای مردم، به ذکر و یاد الله مشغول شوید». یعنی با قلب و زبان به ذکر و یاد الله مشغول شوید، تا ثمرات ذکر زیاد باعث عمل نیک و ترک شر و بدی گردد. و در این حدیث آمده که گاهی دعا کننده دعایی برای خود دارد و امکان دارد یک سوم دعای خود را به درود فرستادن به رسول الله صلی الله علیه وسلم اختصاص دهد و امکان دارد نیمی از آن را و یا همه ی آن را به درود فرستادن به ایشان اختصاص دهد؛ و به جای دعا کردن فقط بر ایشان درود بفرستد. چون در صحیح مسلم از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که "هرکس بر رسول الله صلی الله علیه وسلم یک بار درود بفرستد، الله متعال ده درود بر وی می فرستد". بنابراین اجر و پاداش درود فرستادن برای او کافی است و به همین دلیل رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «إِذًا تُكْفي هَمَّكَ، ويُغْفَرُ لكَ ذَنْبُكَ»: «در این صورت، همه ی غم ها و خواسته هایت برطرف و گناهانت آمرزیده می شود». یعنی تو از خداوند می خواهی که آنچه سبب ضرر و زیان است و غم و اندوه و گناه و معصیت به دنبال دارد، از بین ببرد، پس به جای دعا بر من درود بفرست، خواسته ات برآورده می شود. و احتمال دارد حدیث مذکور به این معنا باشد که درود فرستادن بر رسول الله صلی الله علیه وسلم را در دعای خود داشته باشد، گویا می گوید: هرگاه برای خودم دعا نمودم بر تو درود می فرستم؛ و بر اکتفا کردن به درود دلالت نمی کند، بلکه دعا و درود هر دو با هم انجام می شوند تا به همه ی نصوص عمل شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6181